

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. C. O. L. F. E., uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „ „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 22 APRIL.

Volgens een bericht uit Brussel, aan het parijzer dagblad *la Patrie* gericht, zou men in de hooge kringen te Brussel beginnen te begrijpen « dat de vertegenwoordiger van het belgische kabinet, den verkeerdten weg is ingeslagen » en dat Frankrijk, niet tegenstaande zijn levendigen wensch om tot eene overeenkomst te geraken, het door M. Frère voorgesteld systeem niet kan aannemen.

Men zegt te Parijs dat, zoohaast M. Frère-Orban in bezit zal zijn der voorstellen, door het fransche gouvernement aangeboden, hij naar Brussel zal terugkeeren, om over het belangrijke punt te handelen met den Koning en zijne kollegas.

Ziehier een brief uit Parijs, onder dagtekening van eergisteren, dien wij in een blad aantreffen en welk e eenige bijzonderheden over onzen premier bevat :

Als onze minister van buitenlandsche zaken het met M. Frère-Orban niet eens kan worden, dan zal men het toch niet kunnen toeschrijven aan te weinig gelegenheid tot gemeenschappelijken overleg. Na de reeds gehouden bijeenkomsten heeft er gisteren weder eene conferentie tusschen de beide ministers en M. Rouher plaats gehad.

Dezen voormiddag heeft deze laatste zich naar het paleis der Tuilerieën begeven en vervolgens met de ministers van buitenlandsche zaken en openbare werken eene zitting gehouden tot vaststelling van 't fransche contraplan; waarna er tegen dezen namiddag ten 2 ure weder eene bijeenkomst met den belgischen minister is bevestigd.

Eigenlijk gezegd beginnen die onophoudelijke *pourparlers* het publiek te vervelen. Dit is overigens niet te verwonderen; want tot nog toe heeft men bijna niet anders gehoord dan dat er vooruitzicht op eene spoedige minnelijke regeling bestond, ter wijl men nog altoos in dezelfde onzekerheid verkeert. De *Public* meende eerste en verzekerde zels, dat M. Frère-Orban, ten gevolge der ongerageldheden in Henegauw, op eene spoedige afdoening aandrong, ten einde dadelijk weder naar Brussel op reis te kunnen gaan, maar... ook dat is nu gedaan.

Daarentegen meent de *Gaulois* ons nu precies te kunnen vertellen hoe het er mede staat. Ik weet niet hoe het blad daaraan komt, en ik laat het dus voor rekening zijner redactie. In substantie zou de zaak namelijk moeten uitloopen op den afstand van den belgischen spoorweg van de *Compagnie de l'Est*, doch slechts bij wijze van pacht voor den tijd van dertig jaren, waarbij alsdan de fransche maatschappij de vrije exploitatie der lijn van Arlon naar Brussel zou hebben.

De *Patrie* doet daarentegen weder eene geheel andere opgave, met te verklaren dat er eigenlijk nog geen beraadslaging *du fond* heeft plaats gehad en dat M. Frère-Orban zich nog alleen heeft bepaald tot mededeeling omtrent den toestand van België, uit eene economische, een industriële, een commercieel en een politiek oogpunt.

Na, als dit waar is, dan heeft M. Frère-Orban inderdaad veel tijd noodig, alleen tot mededeelingen.

Het is moeilijk met enige zekerheid na te gaan, wat van dit alles waar is, doch het bericht trok hier aandacht, vooral omdat de *Patrie* erbij zegt dat de minister van openbare werken, zonder iets omtrent Frankrijks beginsel te pre-judiceren, de toezegging heeft gegeven, dat aan België alle concessies en waarborgen zullen worden verleend, die het kan verlangen.

Dat alles klinkt nu wel zeer goed, maar de openbare opinie is toch niet de dupe van zulke beweringen. Men ziet hier te goed dat de zaak, zooals men dat noemt, niet marcheert, welke pogingen daartoe ook van beide zijden worden aangewend.

De werkstaking.

De burgemeester van Luik had, gebruik makende van de hem toegekende volmacht, de burgerwacht van die stad onder de wapens geroepen, ter gelegenheid van den opstand in de naburige plaatsen uitgebroken. Allen hebben onmiddellijk aan diens oproep beantwoord, doch hunne tusschenkomst is onnoodig geweest. Niettemin heeft de burgemeester eenen brief aan den kolonel der burgerwacht geschreven, om hem geluk te wenschen over den iver en verkleefdheid zijner mannen, en om hem allen daarvoor te bedanken.

Er zijn huiszoekingen gedaan bij verscheidene leden van den algemeenen raad der *Internationale*.

De *Internationale* had tegen zondag te Lize-

Seraing eene meeting aangekondigd. De vergadering was zeer weinig talrijk en heeft een volledig faasce gemaakt. De weeklieden beginnen klaar te zien in die ziekelijke beweging, waarvan een zeker getal hunner de bedrogenen zijn geweest.

De rust is niet meer gestoord geworden in de provincie Luik. Te Seraing en in het grootste gedeelte der koolkusten waar onlusten hebben plaats gehad, is het werk hervat.

In Henegauw gaat de werkstaking voort. De werklieden zijn op wandeling, doch begaan geene buitensporigheden. Zij worden van nabij bewaakt door de troepen.

Het is niet de advocaat Springard die gevangen genomen is, maar de broeder van dezen, Rochus Springard, leerling-apotheker. Hij was een der hevigste red-nars der meetingen. De instructie-rechter bij het tribunaal van Brussel heeft hem eene ondervraging van drie uren doen ondergaan. Hij is in hechtenis genomen.

Men schrijft uit Aywaille, dat de vermoedelijke dader der moord, gepleegd op Arthur van Barvaux, ten zigtent in hechtenis genomen is. Van eene misdaad hebbende hooren spreken, is eene vrouw komen verklaren, dat weinige tijds nadat de misdaad moest plaats gehad hebben, de genaamde E. L. gansch onthutst ten barent is gekomen, en een glas water heeft gevraagd om zich te verscheren, ten gelijken tijde zelf water halende om de bloedvlekken uit te wischen, waarmede zijne kleeren bekleet waren.

De herbergierster, hem in zulken staat ziende, en gevraagd hebbende wat er gebeurt was, zegde de moordenaar, dat hij door eenen wachter achtervolgd werd, en hij zich door doorplanten gered had, waardoor hij eenige kneuzingen had bekomen.

Het voorgaande gedrags dezes jongelings schijnt zeer slecht geweest te zijn.

In een café-concert te Berlijn, leem de dezer dagen een zeer corpulent heer over de balustrade, die 't publiek van de muzikanten scheidt. Een weinig voorover buigende, om de woorden te lezen van de melodie, die men juist speelde, brak de balustrade onder het gewicht van zijn lichaam en onze man kwam met het hoofd naar beneden op den grooten trommel terecht waarvan hij het vel doorhoorde. Niet zonder moeite gelukte het de muzikanten den dikken heer, die geheel in den trommel was weggezolen, uit zijne benarde positie te redden. Men kan zich eene voorstelling maken van de opgewektheid van het publiek.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Een treffend voorval heeft gisteren in de omstreken van Parijs plaats gehad. Eere houtkapper Antoon V., en een hovenier Peter L., begaven zich langs een boschje naar hinnen arbeid, toen zij eensklaps op den zijkant van den weg een klein kind bemerkten, welk daar te vinden was gelegd. Zij naderden en namen het op.

Aan de sijnheid der doeken, bespeurden zij alras dat 't wichte aan rijke ouders moest toebehoren. Zij begaven zich bij den meier der naburige gemeente, en Antoon V., zelf vader van drie nog jeuglige kinderen, betuigde aldaar de begeerte om den vondeling op te zoeken. De magistraat nam inlichtingen en verzoekt dat de houtkapper een eerlijke werkmans is, die eene zeer goede faam geniet.

Groot was de verwondering van den meier, toen hij, bij het ontkleeden van dit kindje, op deszelfs borst een bundel van twintig bankbiljetten elk van 1000 franks vond, waar bij het volgende schrift :

« De persoon die dit zal opnemen en opvoeden mag dit geld bezitten, het kind zal niet uit het oog verloren worden, en van tijd tot tijd eenige geschenken ontvangen. Men verzoekt hetzelve behoorlijk te verzorgen tot den ouderdom van twintig jaren. »

De meier deed den pleegvader en de pleegmoeder bij zich onthieden en vroeg hun, of zij volhardden in den wensch om dat kind op te kweken. « Ja — antwoordden zij — waar voor drie te eten is, is er ook voor vier. » Toen maakte de magistraat hen bekend met de ontdekking en overhandigde hun de bankbiljetten.

Antoon V. en de hovenier hebben verklaard eenen heer te paard gezien te hebben, die zich snel verwijderde op het oogenblik toen zij het kind hadden opgeraapt.

Van kiezingen gesproken : in het departement der Hautes-Alpes had de regering aan haren

officieelen kandidaat, den heer Clement Duvernois, redacteur van den *Peuple*, eene fees telijke ontvangst bereid. Maar nu ons tegenwoordig geslacht is niet meer heilig, niet eens een officieele kandidaat. In plaats van met vivats en vreugdeklanken, werd de heer Duvernois door de morrende bevolking van Gap met gesis en gefluit begroet.

Als opvolger van den heer Troplong, noemt men thans den heer Delangle, voor de betrekking van president van den Senaat.

Parijs, 20 april.

De *Public* bevestigt de tijding van het plan der Keizerin om eene reis naar het Oostenland te ondernemen. Hoewel deswege nog niets vast bepaald zij, gelooft men toch dat de Keizerin in de aanstaande oktobermaand de inwijding van het Suez-kanaal in Egypte zal bijwonen.

Prins Napoleon is heden morgen te Marseille scheep gegaan naar de Adriatische zee.

Heden avond zal de 62^e verjaardag des Keizers in het paleis der Tuilerien gevierd worden met een groot banket.

GEVAARLIJKE WEDDING.

De *Droit* meldt de volgende gevaarlijke wedding :

« Het weder was koud en regenachtig. In weerwil der luchtgesteldheid, zwommen er verscheidene personen in de Seine op de hoogte van Billancourt. Een hunner, welke een weinig te veel gedronken had, wendde dat hij tweemaal achtereen de rivier zou overzwemmen. »

« De wedding werd aangenomen en onze man begon onmiddellijk te zwemmen. De eerste oerlucht was gelukkig; doch bij de tweede, op ongeveer tien meters afstand van den oever, uitte de wedder, wiens bewegingen ongetwijfeld door de koude verlamd waren, een hartverscheurend kreet en verdween onder het water. »

« Al de pogingen, welke er aangewend werden om hulp te brengen bleven vruchteloos, en hij werd door den stroom meegesleept, welke op dit oogenblik zeer onstuimig was. »

« Men vroeg zich alstoen af, wie die persoon was. Doch niemand kende hem. »

« Een 13jarige koop, Charles Vigon genaamd wonende in de *rue d'Issy* bij zijne ouders, verklaarde, dat hij dacht dat de drenkeling een zijner bureu, Jan-Baptiste Bourgogne, fabriekant in bronswerk, in de *rue Chevreuil* te Issy, was. »

« Men heeft in zijne zakken slechts eenen deursleutel en een nummer van 't *Petit Journal* gevonden. Er is een onderzoek begonnen. »

Een grieksch koopvaardij-schip, met 150 Cretaansche uitwijkelingen aan boord, die van het eiland Scopelos naar hun vaderland terugkeerden, is met man en muis vergaan in de Archipel. Eene sloep, welke Egina verlaten had met 25 Cretanen, is misgelukkig op zee vergaan. In Messina meldt men de schipbreuken van 8 andere grieksche vaartuigen.

Pauselijke Staten.

GESCHENKEN.

Men schrijft uit Rome de volgende inlichtingen aan de *Gazette de France* :

« Er zijn uit al de streken van het heetland geschenken te Rome aangekomen. Zij overtreffen al wat men er zich van zou kunnen voorstellen. Hij zegde den dag voor het feest, dat het bijna onmogelijk zijn zou die geschenken te tellen. In de algemeene demonstratie van eerbied en liefde voor Pius IX, hebben al de gedeelten der wereld elkander de hand gegeven; de giften van Ierland vereenigen zich met die van China; de geschenken van Frankrijk, Duitschland, Hongarië en Engeland, zijn aan de voeten van den pauselijke soeverein gelegd met die van Afrika, Amerika, Oceanië en zelfs der wilde bevolkingen van de verafgelegenste eilanden, welke door de stem der missionarissen tot het geloof bekeerd en tot die kinderlijke daad aangeleerd zijn. »

« Pius IX heeft eigenhandig de geschenken ontvangen, welke hem door de verschillende deputaten aangeboden werden. Die ontvangsten hebben verscheidene dagen gehoor veroorzaakt. Den 10 heeft de H. Vader, behalve andere uit-zonderingen, een engelschen lord ontvangen, welke hem een soort van pauselijk mutsje, met ponden sterling opgevuld, heeft aangeboden; dit voorwerp was versierd met eenen diamant van eene fabelachtige grootte. »

« Nadat de Engelsman hem zijn prachtig geeschenk had aangeboden, voegde hij er met het flegma zijner natie bij, dat hij dit mutsje slechts gaf onder voorwaarde, dat de paus hem

het zijne zou afstaan. Pius IX glimlachte; hij hield, deel eene ander mutsje brengen, en hetzelve, hetwelk hij droeg; afnemende, gaf hij hetzelve aan den lord, welke het met grooten ernst in den zak stak, zeggende dat hij nooit in zijn leven zoo zeer tevreden was geweest. »

« De Paus heeft den 11 en 12 pontifikaal geofficieerd. Ongeveer 100,000 personen waren in de St-Peterskerk g-kniel, terwijl de stadhouder van Kristus de heilige mysterieën celebreeerde, met die pracht welke zoo schitterend als indrukwekkend is, en die men slechts te Rome zien kan. »

« Na de mis heeft de Paus zich naar de sakristy begeven, alwaar hem het ontbijt werd opgediend. Hij telde met het gansche H. kollegie, aan zijne tafel, de aartsbisschoppen en prelaten, den koning en de koningin van Napels, den hertog Robrecht I, en de nieuwe hertogin van Parma; al de prinsen der napolitaansche familie; den hertog van Ratibor, gezant van den koning van Pruisen; graaf Aree, gezant van den koning van Beieren; M. en Mevr. de Banneville; M. en Mevr. d'Almeida, en de monstren en vertegenwoordigers der mogendheden. Er waren meer dan 1000 personen genoodigd. »

« Al de sarverenen, te Rome vertegenwoordigd, hebben den H. Vader doen complimenteeren. »

Rome, den 18 april.

De eigenhandige brief van Koning Victor-Emmanuel aan den Paus, ter gelegenheid van het gouden Juhelbest des Opperpriesters, is in eene zeer eerbiedigen en zelfs onderdanigen geestelijken zin geschreven. Die brief is niet afgekondigd geworden in het Staatsblad met degenen der andere Vorsten, omdat het nieuwe Italië nog geen gezant in Rome heeft; zelve wordt derhalve als vertrouwelijk schrift beschouwd.

Men weet dat Victor-Emmanuel persoonlijk zeer gelukkig zoude zijn als hij zich weder met den Paus konde verzoenen; hij vindt dat de geschillen met Rome al te lang duren, en sinds lang wenscht hij eene toederning, welke de revolutionnaire partij nog belemmert.

Voegen wij hier bij, dat de *Opinione*, de *Gazetta Italiana* andere vriendschappige dagbladen, den Paus' eerste gelukswensen hebben toegewijd op zijn gouden Juhelbest, en de toon der *Gazetta* zelfs teeder en eerbiedig was.

Rusland.

Sint-Petersburg, 19 april.

In onze diplomatische kringen is nu spraak over eene zeer gewichtige gebeurtenis.

Keizer Alexander II. misnoegd over den slechten uitval zijner geheime staatkunde in het Oostenland, en nog meer over de zoo gemakkelijke parijzische verrellening der geschillen tusschen Griekeland en Turkije opgezezen, zou nu het plan hebben gevormd de hoofdstad van Rusland over te brengen naar Kiew, de huidige hoofdstad van Krianië. Uit dit standpunt zou Rusland beter op Oostenrijk en Hongarië kunnen werken, en ook met meer kracht op Constantinopel.

In de stad Kiew is men reeds bezig met den opbouw van een paleis voor den Keizer; de Keizerin heeft de groote landgoederen van den graaf Branicki aangekocht.

Zoohaast Kiew de residentiestad van het Hof zal zijn, zullen 120,000 mannen der keizerlijke wachten naar Krianië worden geroepen; met de troepen der naburige krigsdistricten, zal de Keizer alsdan een leger van 200 tot 300,000 soldaten bij de hand hebben, altijd gereed om naar de grenzen van Oostenrijk of Turkije op te rukken.

De thans gelegde en in aanleg zijnde ijzeren wegen zullen alras een gemakkelijk middel zijn om reservetroepen uit Moskou en Odessa, zelfs uit Kharkoff-Taganrog, rap naar Krianië over te voeren. De Czar vermeent dat zulke strijdmacht op de grenzen zijner lands zijne ecracht beter zal dienen dan de verouderde en zeer kostbare diplomatie van prins Gortchakoff.

Polen haart nu immers geen onrust meer te Sint-Petersburg; men is gereed om daaruit voordeel te trekken.

Portugal.

Lissabon, 19 april.

De *Diario* kondigt aan dat de Kamers den 26 april bijeen zijn geroepen. Het expeditiecorps voor Ramberia is gisteren nacht in opstand gekomen. De beweging is betrugdelijk; de belhamels zijn aangehouden. Twee bataillons jagers te voet en een schadron ruitery zijn heden naar Mafra vertrokken, alwaar ernstige onlusten uitgebroken zijn.